

“*The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ,*” the Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav and other sobor documents are available on the Eparchial website: www.stamforddio.org

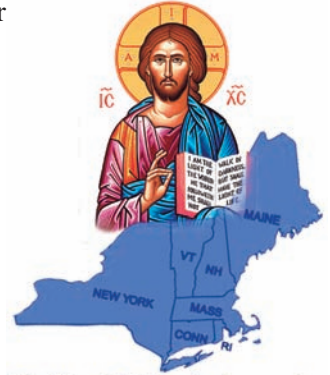
The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ

Stamford, CT

May, 2013

Volume 8

Biblical Reflections

The Vibrant Parish - a place to encounter the living Christ

Under the leadership of His Excellency Bishop Paul Chomnycky, OSBM, eparch of Stamford, and in close communion with him, the parish plays a fundamental role in the Church. For it is in the parish that the faithful most frequently encounter Christ through Christian instruction, community prayer and service to one's neighbor. In promoting and enlivening our parish life, we also enliven the entire Church.

Elements of a Vibrant Parish:

The Word of God and Catechesis (Kerygma)

Knowledge of the Truths of Our Faith and Their Actualization in Daily Life

WHAT DO WE NEED TO REMEMBER?

- We believe in God, who in His great love for us reveals Himself. He has spoken to us through the prophets, and when the “fullness of time” (see: Gal. 4: 4) had come He spoke to us through His Only Begotten Son, Jesus Christ (see: Heb. 1: 1-4). The Son is the Eternal Word of God, Jesus Christ Whom we solemnly proclaim on Easter Sunday as the Son of God. (Jn. 1: 1-17).
- In addition, God has entrusted to us the written Word that is the *Bible*, the Sacred Writings of the Old and New Testaments. The Holy Spirit inspired various authors to write the sacred texts, and inspired the Church to recognize among the various written works those texts in which the Lord speaks to her in a special manner.
- We ought to pay particular attention to Sacred Scripture, and that the *Bible* be in the home of every Greek-Catholic, and that it should be read attentively and enjoyed.
- While the *Bible* holds a prominent place among the sources of our faith, the Holy Tradition of the Church is much broader. Tradition includes liturgical texts (how we pray manifests what we believe in), the canons of the Ecumenical Councils and the writings of the Fathers of the Church (fundamental truths of the catechism), the church iconostasis (theology in color!), canon law, and the various prescriptions of the Church (how we live also manifests what we believe!).
- Our Church has recently prepared a wonderful handbook in order that we may understand the basic truths of the Christian faith, it is *The Catechism of the Ukrainian Greek-Catholic Church*. In this Catechism we find beautifully presented what we believe, and how we should pray, how we should live, as good Christians. That is why His Beatitude Sviatoslav encourages each family to have this book and to benefit from it, so as to grow in the faith. We have made this Catechism readily available for you in our parish, so that together, we may deepen our knowledge of the truths the Catechism presents.
- If our parish is called to be a “Vibrant Parish”, then it is absolutely necessary for us to turn our attention to everything which relates to understanding the Word of God and the truths of Christian life. Throughout the following months and years, we will work on ourselves, both individually and as a community, so that every day we may come to better know and understand Who God is, and how good He is to us.

Liturgy and Prayer

Participation in the Liturgical, Sacramental and Prayer Life of the Church for the Sanctification of the People of God

WHAT DO WE NEED TO REMEMBER?

- We believe in God Who wants to enter into a relationship with us, and continually invites us to be one with Him. He does not just speak to us, but He also encourages us to enter into a dialogue with Him. His only-begotten Son, Jesus Christ, gives us the example, of what we are to do. When living on this earth, he frequently found a secluded place (see: Mk. 1: 35), where he could be alone with his Father. He taught us to pray with confidence in God (see: Mt. 6: 25-33) and called out to God with the words “Abba-Father!” (see: Mt. 6:9, Lk. 11: 2).
- Jesus prayed for us, his spiritual flock, that we may come to acknowledge God’s love for us, and that we may be consecrated to God (see: Jn. 17: 1-26). As the true priest, our Only Archpriest, who is able to confidently approach God’s majesty, being true God and true man (see: Heb. 2: 17-18).
- In memory of his passion, Jesus left to the Church, His Bride, the Sacramental Mysteries, in order that we, his community, may “eat His Body and drink His Blood”. Every time we gather at the Eucharistic Table, there present along with us is the One Archpriest, the One Sacrifice Who is “here, now, for us”! This is the Church in action, which is at the same time the culmination of the life of the Church and the source of its spiritual graces.
- We ought to pay particular attention to the Divine Liturgy and our participation in it. During the period of the Catacomb Church, the celebration of the Divine Liturgy kept our church alive. Today, as a consumer lifestyle dominates society, we ought to keep Sunday a holy day, the Day of our Lord’s Resurrection, and to value it as the most precious thing in the world.
- In as far as the Divine Services sanctify both the time and place where they are celebrated, we need to make use of the many riches of our priceless liturgical heritage. Especially before Sundays and Holydays, the celebration of Vespers enriches the liturgical day with inspiring spiritual poetry and deep reflections on the mystery of our salvation.
- Our personal prayer should also not be neglected, since Our Lord specifically calls every one of us into a relationship of fraternal love with Himself. We also need to receive the Sacrament of Reconciliation (Confession) that we may be cleansed of everything that separates us from God.
- If our parish community is called to be a “Vibrant Parish”, then we must pay more attention to everything that relates to the liturgical and prayer life of the community. In the coming months and years, let us think how “to become holy” both as individuals and as a community means to be consecrated to God, and how we can realize that which is expressed in the Divine Liturgy: “let us commend ourselves and one another, and our whole life to Christ our God.”

Service to our Neighbor (Diakonia)

*Caring for Those in Need,
Both In Our Parish and Outside of It*

WHAT DO WE NEED TO REMEMBER?

- We believe in God, The Creator, The Almighty. In the vast expanse of the universe, the Lord created this small planet earth and placed us in this world, and gave us everything we need for life and salvation. Not everyone has received God’s gifts in the same measure. To some God has given great wealth, health, wisdom and various talents. Some are born into the world without possessing great riches, not as well-gifted, sick and weak. It appears as though some have all the “luck,” while others endure constant suffering and misfortune. Where is God’s justice?
- The Biblical tradition always understood that the good, honest person is always willing to share: “let it be for the resident alien, the orphan, and the widow” (see: Deut. 24: 19-22), that in order to receive God’s blessings, we need to share what we have with the needy. (Deut. 15:14)
- At the beginning of his public ministry, Jesus Christ began to cure “all who were sick with various diseases” (Mt. 4: 24). He also taught the importance of being merciful in the parables, such as the “Good Samaritan”, “Lazarus and the rich man”. He emphasized the fact that every good deed done for the “least” of the brethren as though it was done for Himself: “For I was hungry and you gave me food, I was thirsty and you gave me drink.” (Mt. 25: 35).
- We ought to turn our attention to a faith “founded on love”, that is each parish and every Christian is called to minister, to “*diakonia*”, to perform charitable works of mercy, to be benevolent. “Faith without works is dead” (see: James 2: 26). Thus it is not strange that wherever Communists came to power, they immediately closed down every charitable organization of the Church. That is why it is of vital importance to renew the “maternal aspect of the Church.”
- As we are called to be “a Vibrant Parish”, it is impossible not to perform works of charitable service “*Diakonia*”, especially to care for those whom the Lord has placed on our doorstep. That is why when a call to help those in need is heard, it is the responsibility of our Eparchy, and the Ukrainian Catholic Church to respond to that call. When we respond and care to the needs of our neighbor, then people will truly know that God is love.

“Жива Парафія – Місце Зустрічі з Живим Христом,” Пастирський Лист
Блаженнішого Святослава та інші Соборові документи - доступні на
єпархіальному сайті: www.stamforddio.org

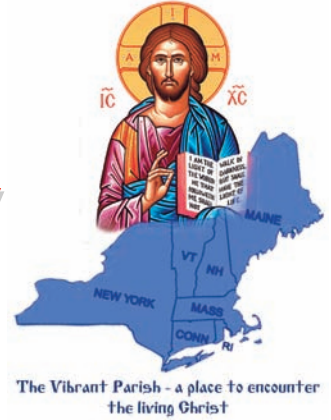
Жива Парафія – Місце Зустрічі з Живим Христом

Стемфорд

травень, 2013

число 8

Біблійні роздуми

Під керівництвом єпископа Павла Хомницького, ЧСВВ, Єпарха Стемфордського, та в тісному сопричасті з ним, парафія відіграє особливу роль у Церкві. Адже саме в парафії віруючі найчастіше зустрічаються з Христом через християнське навчання, спільну молитву і служіння ближньому. Плекаючи та оживляючи парафію, ми тим самим плекаємо та оживляємо цілу Церкву.

Складові живої парафії:

Боже Слово і Катехизація (Керигма)

пізнання правд віри і їх втілення в щоденне життя

ПРО ЩО ТРЕБА ПАМ'ЯТАТИ?

- Ми віримо в Бога, який з великої любові до нас дає себе пізнати. Він говорив через пророків, а коли настала “повнота часу” (див Гал. 4,4) він заговорив до нас через свого **Сина Єдинородного, Ісуса Христа** (див. Євр. 1,1-4). Цей Син є предвічним Словом Божим, як це ми урочисто проголошуємо у **Неділю Пасхи** (Йоан 1,1-17).
- Проте, крім цього, Бог залишив нам написане Боже Слово, тобто Біблію, Святе Письмо Старого і Нового Завітів. Святий Дух надихав різних осіб до написання священних текстів, і дав Церкві натхнення розпізнати серед різних написаних творів ті тексти, в яких сам Господь говорить до неї особливим способом.
- Ми повинні звернути особливу увагу на **Святе Письмо**, щоб книга **Біблії** знаходилася в домі кожного вірного Української Греко-Католицької Церкви, та щоб її читали з увагою і насолодою.
- Хоч Біблія займає провідне місце серед джерел нашої віри, **Святе Передання Церкви** є набагато ширше. Воно включає літургійні тексти (те, як ми молимося виявляє те, у що ми віримо), рішення Вселенських Соборів і твори Отців Церкви (основні катехизмові правди), іконопис (богослов'я в кольорах) а також церковні заповіді і канони (як ми живемо також виявляє те, у що ми віримо).
- Наша Церква останнім часом приготувала чудовий підручник для пізнання основних правд християнської віри, тобто **Катехизм Української Греко-Католицької Церкви**. У цьому Катехизмі гарно представлено правди, в які ми віримо, напрямні, як ми повинні молитися і жити, як добрі християни. Тому Блаженніший Святослав заохочує кожну сім'ю придбати для себе цей підручник, і використовувати його для поглиблення і росту у вірі. У нашій парафії будемо разом заглиблюватися у правди, записані на його сторінках.
- Якщо **наша парафіяльна спільнота** покликана бути “**Живою парафією**”, нам слід звертати більшу увагу на це, що відноситься до пізнання **Божого Слова і основ християнського життя**. В наступних місяцях і роках працюймо над собою, як особисто, так і в спільноті, щоб щодня ми могли краще пізнати і зрозуміти ким є Господь Бог наш, і який Він добрий для нас.

Літургія і Молитва

участь в літургійному, таїнственому та молитовному житті на освячення Божого Люду

ПРО ЩО ТРЕБА ПАМ'ЯТАТИ?

- Ми віримо в Бога, який хоче спілкуватися з нами і постійно запрошує нас до єдності з Ним. Він не тільки говорить до нас, але заохочує нас розмовляти з Ним. Його Єдинородний Син, Ісус Христос, Сам дає нам приклад, як ми повинні це робити, бо коли Він жив на землі, він часто відходив „на пустинне місце” (див. Мар. 1, 35), щоб на самоті перебувати зі своїм Отцем. **Він нас навчив молитися** з довір'ям до Бога (див. Мт. 6,25-33) і звертатись до Бога словами **“Авва-Отче!”** (див. Мт. 6,9; Лука 11,2).
- **Ісус** молився за нас, своє духовне стадо, щоб ми пізнали любов Божу і були посвячені для Бога (див. Йоан 17,1-26). У цьому Ісус діяв і далі діє, як справжній священник, наш **Єдиний Архиєрей**, спроможний сміливо підходити до Божого маєстату, будучи повністю Богом і повністю людиною (див. Євр. 2, 17-18).
- Як Єдиний Архиєрей, ідеальний посередник між Богом і людьми, Господь наш Ісус Христос віддав себе в жертву на хресті, віддаючи Богові те, що найцінніше своє життя, щоб спасти людей від неволі гріха. І воскрес Він на третій день та смертю смерть подолав, даючи нам життя вічне.
- На спомин його страждання Він залишив Церкві, своїй Невісті таїнствений чин, щоб ми, його спільнота, могли **“їсти його тіло і пити його кров”**. Кожного разу, коли збираємось довкола євхаристійного престолу, **Єдиний Архиєрей і єдина жертва стають присутні “тут, тепер, для нас”**. З Господньої волі ми християни сходимось „на ламання хліба”. Ця дія для Церкви є водночас вершиною її життя і джерелом її духовних благ.
- Ми повинні звернути увагу на **Службу Богу** і на нашу участь у ній. Коли згадати про час підпілля, то служіння Служби Божої тримало нашу Церкву при житті. А сьогодні, коли все більше поширюється комерційний підхід до життя, Блаженніший заохочує нас шанувувати **святу Неділю, День Господнього Воскресіння**, як щось найцінніше на світі.
- Оскільки богослуження освячує час і місце, в якому ми перебуваємо, то нам слід плекати багатство нашої чудової літургійної спадщини. Особливо перед неділями і святами, служіння Вечірні збагачує літургійний день чудовою духовною поезією і глибиною думки про велике таїнство нашого спасіння.
- Також **не занедбуймо нашої особистої молитви**, бо остаточно Господь кличе кожного з нас до синівської приязні з Ним. Користаймо з нагоди приступити до Святої Сповіді, щоб можна було нам очиститись від усього, що віддалює нас від Бога.
- Якщо наша парафіяльна спільнота **покликана бути “живою парафією”**, треба нам звертати більшу увагу на все, що відноситься до її літургійного і молитовного життя. В наступних місяцях і роках подумаймо, як особисто, так і спільно, над тим, що означає **“бути святим”**, тобто посвяченим для Бога, і як нам виконати те, до чого заохочує нас Божественна Літургія, “самі себе, і один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо.”

Служіння Близньому (Дияконія)

Особлива увага на потребуючих, як у самій парафії, так і поза нею

ПРО ЩО ТРЕБА ПАМ'ЯТАТИ?

- **Ми віримо в Бога, Творця і Вседержителя.** Серед широчезного простору всесвіту Господь створив цю маленьку земну кулю і поселив нас тут на цій землі та дав нам усе, що потрібне для життя і спасіння. Та не кожний одержує однаковою мірою. Одних Господь обдаровує великим добром, здоров'ям, розумом та різними талантами, інші ж приходять на світ не у великому добробуті, або не надто обдаровані, а ще й недужі та немічні. Виглядало б, що одні завжди мають “щастя”, а інші - лише терпіння і недолю. Де ж тут Божа справедливість?
- **Згідно Біблійної традиції** завжди вважалося, що **добра і чесна людина все щось залишає “для приходня, для сироти й для вдовиці”** (див. Втор. 24, 19-22), і що благословенням, одержаним від Господа, треба ділитись з потребуючим (Втор 15,14).
- На початку свого земного служіння, **Ісус Христос** відразу почав зціляти “всяку хворобу й всяку недугу в народі” (Мт. 4:24). Він навчав про діла милосердя у притчах **“Про Доброго Самарянина”, “Про багача і Лазаря”**. І Він підкреслював, що кожне добре діло зроблене “найменшому” є зроблене Йому: **“Бо я голодував, і ви дали мені їсти, мав спрагу і ви мене напоїли ”** (Мт. 25, 35).
- Ми повинні звернути нашу увагу на віру **“чинну в любові”**, тобто на покликання кожної парафії і кожного християнина до **“дияконії”**, тобто благочинної чи **“харитативної”** діяльності. Пригадуємо, що **“віра без діл – мертва”** (див. Як. 2, 26). Не дивно, що де комуністи встановлювали свій лад, там відразу закривалися кожна благодійна діяльність Церкви. Тому так важливо є відновити „материнське обличчя Церкви”.
- Якщо ми покликані бути **“живою парафією”**, то нам не можна нехтувати дияконією, особливо у відношенні до тих, яких Господь посилає до наших дверей. Відтак, коли тільки прозвучить заклик допомогти комусь в біді, **слід підтримати кожну ініціативу нашої Епархії і Церкви** загалом. Коли ми служимо ближньому, який є в потребі, тоді ми даємо людині пізнати, що **Бог насправді є любов.**

